

oznanilo

Stori,
kar moreš,
in moli za to,
česar ne zmoreš.
Tako bo Bog dal,
da boš zmoget.
(sv. Avgustin)

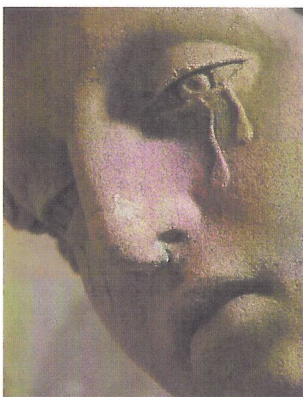
10. nedelja
med letom

leto VII /2010-16
5. junij 2016

BOG JE NA STRANI ŽIVLJENJA

Nešteto sprevodov se pomika dan za dnevom na pokopališča. Ob evangeljskem odlomku se kristjanu nehote postavlja vprašanje: Zakaj Jezus tudi danes ne pristopi, da bi se dotaknil krste in vrnil materi sina ali hčer, moža, ženo, mater, očeta ... ? Kako zelo je tudi vsak od njih »edini«, kakor je bil fant iz Naima edini sin nesrečne vdove! To vedo tisti, ki stopajo za pogrebom. Vsak človek je za koga edini, nenadomestljiv, nezamenljiv.

Kdo bi si drznil s kakšnim človeškim modrovanjem odgovoriti na to neizmerno boleče vprašanje, ki prej ali slej živo prizadene vsakega od nas! V popolno temo sije le žarek iz Božje

besede. Ta nam zagotavlja, da je Bog na strani življenja. Če vanj verujem, sem tudi jaz na strani življenja, ker sem zakoreninjen v živem Bogu, v njem, »ki ožijla mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni« (Rim 4,17). V Jezusovem vstajenju je smrt v korenini že premagana, njeno želo, to je njena dokončnost in nepreklicnost, je odstranjeno. Ob dovršitvi sveta pa bo smrt kot zadnji sovražnik končana.

Bog je človeka ustvaril za blaženi cilj onkraj meja zemeljske bednosti. Statistike ugotavljajo nerazumljivo, prav protislovno dejstvo, da številni ljudje sicer verujejo v Boga, ne pa tudi v posmrtno življenje. So se mar sprijaznili s tem, da se vse končna dva metra pod zemljo?

Profesor Anton Trstenjak je svojo knjigo Dobro je biti človek zaključil s stavkom: »Dobro je biti človek samo v zarji velikonočne nedelje.« To je: v veri v Kristusovo in v upanju na naše prihodnje vstajenje. Ali, povedano s Prešernom: »Da srečen je le ta, kdor z Bogomilo up sreče onstran groba v prsih hrani« (Krst pri Savici).

Znamo 'pomagati jokati' ljudem – jim biti blizu v njihovi bolečini, preizkušnji? Koliko ljudi se boji stopiti k človeku, ki trpi. »Kaj bomo delali?« rečejo. Nič. Samo stopimo k njim in jim bodimo blizu.

V neki šoli je eden izmed otrok vedno nosil s seboj dva robčka. Učiteljica ga je nekoč vprašala, zakaj.

*»Enega, da si obrišem nos, drugega pa imam za brisanje oči tistih, ki jočejo.«
Koliko robčkov nosimo s seboj mi?*

In pristopil je ter se dotaknil nosil – nosilci pa so obstali – in je rekel: »Mladenič, rečem ti: Vstani!«
In mrtvi je sédel in začel govoriti; in dal ga je njegovi materi. In vse je obšel strah in hvalili so Boga ter govorili:
»Velik prerok je vstal med nami« in »Bog je obiskal svoje ljudstvo«.
(Lk 7,14–16)

Katekizem katoliške Cerkve »Kaj predstavlja Srce Jezusovo?«

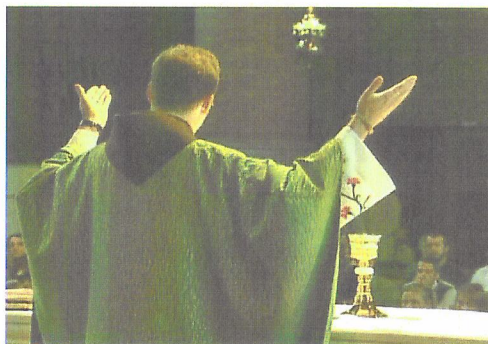
Jezus
nas je poznal
in ljubil
s človeškim srcem.
Njegovo,
za naše zveličanje
prebodeno Srce

je simbol tiste
neskončne ljubezni,
s katero
Jezus ljubi Očeta
in vsakega človeka«.

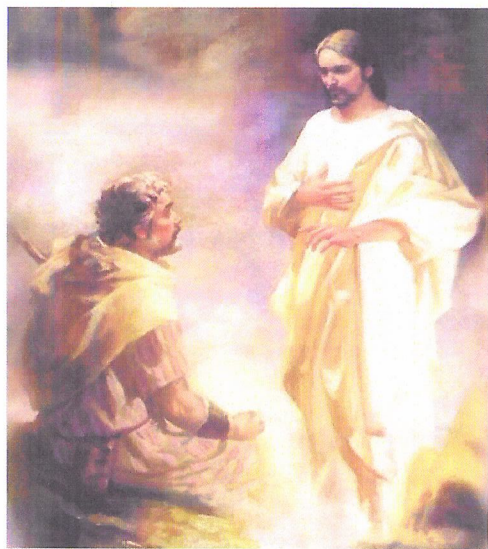
Duhovnik

»Dober duhovnik je pastir, ne policijski inšpektor«. Dober duhovnik ne sme nikogar prezirati in si mora vedno umazati roke za bližnjega, je papež Frančišek dejal med slovesnim bogoslužjem na praznik Srca Jezusovega. Dober duhovnik se razdaja za druge in za Boga, svoje življenje usmerja po Bogu in bližnjem, je pastir in »ne policijski inšpektor črede«, zato ne sme dopustiti, da bi v njegovo življenje vstopili »govornice, predsodki instrup«. V luči praznika Srca Jezusovega je papež Frančišek dejal: »Od Jezusovega Srca prihaja temeljno vprašanje našega duhovniškega življenja: kam je usmerjeno moje srce? Služenje je pogosto polno najrazličnejših pobud, ki duhovnika postavljajo na različna bojišča: od kateheze do bogoslužja, človekoljubnega dela, pastoralnih in celo administrativnih dolžnosti. Znotraj vseh teh dejavnosti pa ostaja

vprašanje: kje je zasedano moje srce, kam cilja, kakšen je zaklad, ki ga išče? Kajti – kot pravi Jezus – 'tam, kjer je tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce'.« Srce pastirja bi moralo biti svobodno, raztrgati bi moralo lastne vezi. »Srce ne živi, če ne odpiše svoje lastnine in časa, ki ga vlaga v služenje. Ni duhovni knjigovodja, ampak usmiljeni Samaritanec, ki išče potrebne. Dober duhovnik se ne boji tveganja in nenehno »izstopa iz sebe«, ob tem pa ima vedno na očeh tiste, ki so najbolj oddaljeni.

Dober pastir ima milo srce in je usmiljen, ne da bi pričakoval kakršna koli povratna dejanja. Po papeževem mnenju dober duhovnik »ne graja tistega, ki je skrenil s poti ali se je izgubil, ampak je vedno pripravljen, da ga znova usmeri na pravo pot ali da pomiri spor«.

Pa še ena molitev,
ki je sedaj skoraj
popolnoma izginila,
je bila v preteklosti
med ljudmi pogosta:
molitev
za
zdravo pamet.
(Metka Klevišar)

Osvobodjena država

prof. dr. Janez Juhant, duhovnik

Bodimo ponosni na samostojno Slovenijo

Kmalu bomo obhajali dan državnosti, praznik samostojne Slovenije. Mnogi smo žalostni in razočarani, ker v samostojni Sloveniji še zdaj postavljajo spomenike ljudem, ki so zunajsodno morili patriote in zavedne Slovence ter povečujejo totalitarne simbole, v imenu katerih so uničevali našo narodno in krščansko dediščino. 27. maj je dan, ko so Angleži začeli leta 1945 vračati naše ljudi takratnim komunističnim jugoslovanskim oblastem. V Škofji Loki bodo v petek, 27. maja, ob 20. uri na vrtu loškega gradu brali pasijonke – pesmi o trpljenju v vojni in miru in se bo misel na preteklo trpljenje prepletala s hrepenenjem po domovini. Loški grad, Šentvid, Teharje, Strnišče in drugi kraji so bili prizorišče nepopisnega trpljenja in hrepenenja po svobodi, po samostojni Sloveniji, ki so ji takratni oblastniki napovedali smrt in uničenje. In to opustošenje nas še vedno bremeni, nam jemlje up in pogled v prihodnost.

Namesto da bi razčiščevali preteklost, se vplivni v družbi zaradi svojih koristolovskih interesov vračajo v preteklost in obnavljajo stare laži in jim

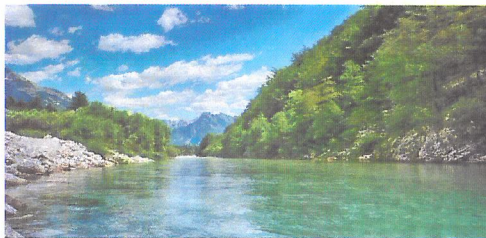
dodajo nove. Ne samo da s tem bremenijo in ovirajo državo in njeno gospodarsko, socialno in kulturno blagostanje in razvoj, pač pa še naprej bremena preteklosti nalagajo na ramena mladih. **Čeprav nas je v teh**

majskih dneh že pred dvajsetimi leti pri svojem obisku spodbujal papež sv. Janez Pavel II., naj se osvobodimo te preteklosti in dajemo Sloveniji novo upanje, nekateri kar naprej breme prenašajo na mlade in jim otežujejo pot v prihodnost. Očiščenje sicer prihaja, saj postaja vse bolj jasno, kako polpreteklost in z njo aktualna oblast tone v teh protislovjih družbe. A vladajoči si dovolijo celo kršenje temeljnih norm pravne države, kot je pokazal predsednik državnega zbora z zavrnitvijo peticije državljanov za referendum. Absurdnost stopnjujejo sodni mlini, ki preganjajo osamosvojiteljskega poveljnika Krkoviča, ki se je boril za to državo, medtem ko napadalce, ki so razdejali Gornjo Radgono in umorili patriota in duhovnega pedagoga in psihologa Janeza Svetino, operejo krivde.

Obletnici samostojne države se bližamo z novimi manevri povečevanja mitov polpreteklosti, od katerih se je vsaj večji del oblasti predvsem Demosa in državljanov, ki smo se odločili za samostojno državo, hotel za vedno posloviti. Je še upanje? V svoji okrožnici O skrbi za socialno vprašanje je Janez Pavel II. opozoril »na strukture zla«. To so usedline v nas in v širši družbi, ki nastanejo, ko se ne upiramo dovolj lažem, prevaram in drugim nečednostim osebnega in družbenega življenja. Komunistični režim je, kot pravijo poznavalci in vemo iz lastnih izkušenj zatiranja in prevar, ki so nas obremenile, zavestno gradil na zlu, laži, pobijanju, kraji in nedelu. Vse to se je kot struktura zla naselilo v mehanizme osebnega in družbenega ravnanja in težko se je izkopati iz teh lovč. Še posebej je težko, če si osebno in vsi skupaj ne prizadevamo, da bi se osvobodili teh mehanizmov in zaživel resnično, svobodno in odgovorno življenje. To je naloga vzgoje v družinah, v šolah pa tudi medijskega ter političnega govora in ravnanja. Morda nam sedanji absurdi Slovenije le kažejo, kako smo na dnu in se bo le treba dvigniti iz blata in močvirij preteklih ujetosti ter zaživeti svobodno in odgovorno. Kot poudarja Ivan Oman, je odgovornost temelj pravega patriotizma, ki se potem pokaže tudi na volitvah.

Upam, da nas bodo slovesnosti ob dnevu državnosti opogumile za to pot. To želim predvsem mladim, zato se pogovarjamo z njimi o teh problemih, saj jih težijo in bremenijo. Razčiščevali jih bodo le dobri pogovori in razumevanje. Tako bomo prispevali k reševanju njihovega zahtevnega stanja. Praznik državnosti bomo letos zaznamovali s številnimi prireditvami: od žalne slovesnosti ob Lipi sprave 15. junija ob 19. uri na Žalah v Ljubljani, do koncerta Slovenije v svetu 23. junija, državne proslave 24. junija ter prireditve civilne pobude dan državnosti Za mojo Slovenijo 25. junija ob 20.30 na Trgu republike ter na številnih drugih proslavah in prireditvah. Bodimo ponosni na samostojno Slovenijo! S svojo odgovornostjo drug do drugega razčiščujmo lažne mite polpreteklosti in mladim omogočajmo, da bodo stopali v ozaveščen, očiščen in svoboden svet. **Kristjani poleg ponosa na svoje korenine gojimo tudi upanje v novo prihodnost pri Bogu, zato toliko bolj dejavno in odgovorno posegamo v to nepopolno sedanjost.**

Sveti zakon

Kaj ima Cerkev proti »zakonu brez poročnega lista«?

Za katoličane ni zakona brez cerkvene poroke. V njej se Kristus pridružuje zvezi med možem in ženo ter ju bogato obdari z milostjo in darovi. (KKC 2390–2391)

Krščanski zakon je velik dar, ki ga je Bog namenil za dva, ki se ljubita. Bog sam ju je povezal v globini, ki je človek ne more ustvariti.

Jesus Kristus, ki je rekel »Kajti brez mene ne

morete storiti ničesar« (Jn 15,5),

je v zakramentu zakona trajno prisoten. On je ljubezen v ljubezni ženina in neveste. Njegova moč je tista, ki je prisotna tudi še takrat, ko moč ljubečih dozdevno pojenja. Zato je zakrament svetega zakona vse drugo kot samo kos papirja. Je kot pripravljeno Božje vozilo, v katerega lahko tista, ki se ljubita, vstopita – vozilo, za katerega se ženin in nevesta zavedata, da ima dovolj goriva, da bosta z Božjo pomočjo prispela na cilj svojega hrepenenja.

Jezus, hvala ti,
ker si nas tako čudovito ustvaril.
Hvala, ker imaš
za vsakega izmed nas
edinstven načrt
in smo bili
v tvoji ljubezni načrtovani.
Prosim te, pomagaj nam,
da bomo zmogli
tvoj veliki načrt ljubezni
tudi uresničiti. Amen.

Slovenec sem! Slovenec sem!
Tako je mati d'jala,
Ko me je dete pestovala,
ko me je dete pestovala.

Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!

Slovenec sem! Slovenec sem!
Od zibeli do groba
Ne gane moja se zvestoba,
ne gane moja se zvestoba!

S ponosom reči smem:
Slovenec sem, slovenec sem!

Gospod Bog,
zelo lahko se nam je
zahvaljevati za prijetne stvari.
Zelo težko pa se ti
zahvaljujemo za težke stvari.
Pomagaj nam, da bomo spoznali,
da nas tako lepe
kakor tudi težke stvari
lahko vodijo k tebi.
Odvisno je od tega,
kako jih jemljemo.
Ko preizkušnje življenja
postanejo težke in težave prevelike,
nam vlivaj zaupanje,
da nas boš podpiral s svojo milostjo.
To nam bo pomagalo do spoznanja,
da ne moremo usmerjati vetrov,
a s tvojo pomočjo moremo
tako usmerjati jadra,
da bomo lahko pluli naprej.
Ko moramo skozi preizkušnje
bridkosti, težave in razočaranje,
naj usmerjamo svoj pogled nate,
in gojimo zaupen odnos do tebe,
iz katerega se bodo rojevali pogum,
moč in vera.

SVETNIK TEDNA

8. junij MEDARD

Rojen je bil na severu Francije leta 457. V mladosti se je ukvarjal s kmetijskimi opravili. Ko je začel malo globlje razmišljati o svojem življenju, je sklenil, da postane duhovnik. Tako je štirideset let goreče deloval kot dušni pastir. Bil je vnet pridigar, s svojim spokornim življenjem pa je bil najboljši zgled svetniškega duhovnika. Pri 73 letih je postal škof. Umril je okoli leta 560 v mestu Tournai, pozneje pa so njegove posmrtno ostanke prenesli v Soissons. Nad njegovim grobom je dal kralj postaviti veličastno cerkev. Najpogosteje ga upodabljajo kot škofa v mašnem plašču in s škofovsko palico, delečega miloščino. Je zavetnik vinogradnikov, častijo pa ga tudi kmetje, zlasti kosci ter pivovarji in jetniki.

STE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Profesor je vprašal Jureta: "Imaš 54 evrov in brata prosiš, da ti da še 78 evrov. Koliko evrov imaš potem?" "54!" "Še vedno ne znaš računati?" se je začudil profesor. "Računati znam, toda vi ne poznate mojega brata."

SVETE MAŠE

NEDELJA, 5. junij 2016

9. nedelja med letom

9.30 za + starše in družino Štesl

NEDELJA, 12. junij 2016

10. nedelja med letom

8.00 za + Evo Slawik

9.30 za zdravje in razumevanje

V prvem razredu

Učiteljica namerava spregovoriti par besed o evoluciji.

Učiteljica: **Tonček, vidiš zunaj drevo?**

Tonček: **Ja!**

Učiteljica: **Kaj pa travnik?**

Tonček: **Tudi.**

Učiteljica: **Pojdi ven in poglej, če lahko vidiš nebo.**

Tonček: **Ok...** (se vrne čez minuto)

Ja, videl sem nebo.

Učiteljica: **Si videl Boga?**

Tonček: **Ne.**

Učiteljica: **Točno tako. Nisi ga videl, ker ga ni. Bog ne obstaja.**

Mala deklica prosi, če sme tudi ona govoriti s Tončkom. Učiteljica dovoli.

Tinka: **Si videl zunaj drevo?**

Tonček: **Ja.**

Tinka: **Si videl tudi travo?**

Tonček: **Jaaaaa...** (že naveličan)

Tinka: **Si videl nebo?**

Tonček: **Jaaaaa.**

Tinka: **A ti vidiš učiteljico?**

Tonček: **Jap.**

Tinka: **Pa vidiš njene možgane?**

Tonček: **Na-ka.**

Tinka: **Aha, torej glede na to, kar smo se danes v šoli naučili, jih nima.**

Spet trte so rodile
prijatli, vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srcé razjásni in oko,
ki utopi
vse skrbi,
v potrthih prsih up budi!
2.

Komú narpred veselo
zdravljico, bratje! čmñ zapét!
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinóv sloveče matere!
3.

V sovražnike 'z oblakov
rodú naj naš'ga treši gróm;
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovincov dom;
naj zdrobé
njih roké
si sponé, ki jih še težé!
4.

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrók, kar ima Slava,
vsi naj si v róke sežejo,
de oblast
in z njo čast,
ko préđ, spet naša boste last!
5.

Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinóv
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

6.
Mladenči, zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up;
ljubezni domačije
noben naj vam ne usmrti strup;
ker zdaj vřs
kakor nřs,
jo srčno bránit' kliče čas!
7.

Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepír iz svéta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!
8.

Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ker dobro v srcu mislimo;
dókaj dni
naj živí
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

*Iz predhodnih variant
je poznana še ena kitica*

Ljubezni sladke sponé
naj vežejo vas na naš rod,
v njim sklépajte zakone,
de nikdar več naprej od tod
hčer sinov
zarod nov
ne bo pajdaš sovražnikov!
Bog naj vse,
kar nas je,
živi tovarše združene!

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien Telefon: **0660/ 657 94 33** (Matija)

Skype: **Tratnjek Matija** elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net** Odgovarja: **Matija Tratnjek**